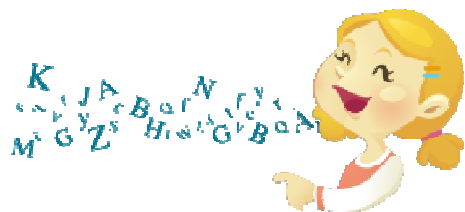

Terapia Parasygmatyzmu

1. Parasygmatyzm (substytucje głosek), czyli zastępowanie jednych głosek dentalizowanych innymi, realizowanymi prawidłowo.

Najczęściej obserwuje się następujące substytucje:

- spółgłoski: sz, ż, cz, dż – zastępowane są szeregami: s, z, c, dz ;

(przykład: myszy – mysy, szafa – safa, żaba – zaba, czekolada – cekolada, dżungla – dzungla)

- oba szeregi: s, z, c, dz, i sz, ż, cz, dż – zastępowane są przez szereg : ś, ź, ć, dź ;

(przykład: szafa – śafa, żaba – źaba, czekolada – ćekolada, dżungla – dźungla, sałata – śałata, zapałki – źapałki, cebula – ćebula, dzbanek – dźbanek)

-spółgłoski zwarto-szczelinowe: c, dz, ć, dź, cz, dż – mogą też być zastępowane przez spółgłoski szczelinowe: s, z, ś, ź, sz ; (przykład: cebula – sebulą, dzbanek – zbanek, ćma – śma, dźwig – źwig, czapka – szapka, dżokej – źokej)

-spółgłoski dentalizowane: s, sz, ś, c, cz, ć – są zastępowane przez spółgłoskę zwartą t ; (przykład: sałata – tałata, szafa – tafa, siano – tano, cebula – tebulą, czapka – tapka, ćma – tma)

-głoski z, rz, ź, dz, dż, dź – przez spółgłoskę zwartą d ; (przykład: zapałki – dapałki, rzeka – deka, zima – dima, dzwonek – dwonek, dżokej – dokej, dziki – diki)

2. Przyczyny parasygmatyzmu:

Parasygmatyzm, to najprostsza forma seplenienia. Nie obserwuje się w nim nieprawidłowości w ułożeniu języka, nie ma też wadliwej budowy anatomicznej narządów artykulacyjnych. Dziecko po prostu stosuje zamiennie głoski z trzech szeregów, mówi na przykład: selki zamiast szelki, coło zamiast czoło albo ziaba zamiast żaba, czy szanki zamiast sanki.

3. Terapia parasygmatyzmu:

- ćwiczenia ortofoniczne,
- ćwiczenia narządów artykulacyjnych, usprawnianie zaburzonych funkcji,
- wprowadzenie prawidłowej głoski przez szereg ćwiczeń,
- utrwalenie w sylabach, wyrazach w nagłosie, śródgłosie i w wygłosie,
- ćwiczenia różnicujące głoski,
- zestawienia dwuwyrazowe,
- zdania dłuższe, wierszyki i piosenki,
- gry dydaktyczne, swobodna wypowiedź dziecka.

